

ся закачи, нити пакъ бащинити му приятели и гостіе си излизахъ отъ тѣхъ безъ разсърдваніе. На сичко това глупавый му баща ся смѣяше, като кога му е нѣщо много драго.

Единъжъ ся случи да мине край гѣхъ, единъ знаменитъ челѣкъ, и когато злото дѣте ся закачи и нему, той ся обърнѣ, пакъ го опънѣ за косѣтъ, и рече на бащѣ му: Възбрани лошявинѣтъ на сына си, догдѣто е още дѣтя, да ся не обърне смѣхѣтъ ти на плачъ! ? — На тыя думы и двамината замълчяхъ, нѣ слѣдъ малко время безчинното дѣте си подбра пакъ своѣтъ. То отъ напрѣдъ замаргаше хората съ прахъ и пѣськъ, а послѣ ся обърнѣ и камъ бащѣ си съ каль и камани. Тогава и той искаше вече да му запрети, нѣ безчинникѣтъ не слушаше, а и съ бащѣ си ся подсмиваше и подиграваше.

Ето тѣй най послѣ му изсѣхнѣхъ кости тыты прѣдъ очиты на бащѣ му, — само че той не можаше да ги види, защото очиты му бѣхъ истеклы отъ сълзы.